

mentation for, at han ikke havde masseødelæggelsesvåben, men det ville han ikke.

Af nævnte grunde afviser vi derfor beslutningsforslaget, og jeg kan så derudover oplyse, at der i regeringsgrundlaget er bebudet en analyse af erfaringerne med samtænkning af den militære og civile indsats i Irak og Afghanistan. Så vidt jeg er orienteret, skulle den analyse foreligge engang nu her i det nye år.

Kl. 19:47

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Mogens Lykketoft som ordfører.

Kl. 19:47

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Tak, formand. Jeg er enig med udenrigsministeren så langt, at der næppe vil komme så frygtelig mange argumenter frem i denne debat, som vi ikke har vendt før. Men når forslaget gennemføres, er det for fuldstændig entydigt at sige til Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti: Denne sag vil ikke blive glemt. Når flertallet skifter i Folketinget, kommer denne undersøgelse.

Jeg har lovet også at understrege det her budskab på vegne af hr. Niels Helveg Petersen, som desværre ikke kunne deltage i denne del af debatten.

Så vil jeg i øvrigt, med hensyn til om der ikke er kommet nye oplysninger frem, ikke lægge så meget vægt på hr. Jens Rohdes udtalelser. De er illustrerende for, hvilket kunstprodukt, hvilken tom konstruktion regeringens begrundelse for at gå i krig – som blev påstået at være forskellig fra Bushs og Blairs og andres – er. Men det ved vi jo i grunden alle sammen, og regeringen ved det også godt selv.

Det, der er interessant, er jo, at vi i mellemtiden, siden vi havde debatten sidst, har fået at vide af udenrigsministeren, at udenrigsministeren og statsministeren den 8. marts 2003 modtog rapporten fra FN's våbeninspektører – en rapport, som i al væsentligt dementerer påstandene om, at der skulle være masseødelæggelsesvåben. Alligevel valgte man at gå i krig ud fra den reelle påstand, at der var masseødelæggelsesvåben, og det var den drivende kraft i koalitionen.

Det med våbeninspektørerne er jo interessant. Det er også interessant, fordi statsministeren har haft et besynderligt blackout, så han ikke kunne huske, hvornår han havde set den her rapport.

Men våbeninspektørerne er også interessante som dementi af udenrigsministerens og VKO-flertallets gentagne påstand om lighed mellem 1998 og 2003. Forskellen på det, der skete i 1998, og det, der skete i 2003, var helt præcist, at i 1998 kunne våbeninspektørerne ikke få lov til at arbejde, mens de i 2003 arbejdede for fuld kraft. Det råd, de gav verdenssamfundet i 2003, var at lade være med at prøve at løse det her med krig, fordi de var i stand til at klare det uden krig.

Jeg synes, det er fuldstændig grotesk, at udenrigsministeren og hans allierede gang på gang slipper af sted med at overse den her fuldstændig afgørende forskel på 2003 og 1998.

Jeg skal ikke forlænge debatten. Vi ønsker denne undersøgelse. Vi mener ikke, at alt er kommet frem. Vi mener ikke, at vi f.eks. ved, hvornår og på hvilket grundlag statsministeren lovede præsident Bush at gå med i krig, selv om det var i modsætning ikke bare til et flertal i FN's Sikkerhedsråd, men også til et stort flertal af FN's medlemslande og i modstrid med holdningen hos vore nærmeste naboer i Europa. Det var på en forfalsket begrundelse og i en krig, der viste sig totalt at mangle en plan og derfor blev årsag til flere hundrede tusinde menneskers død.

Det mangler vi en redegørelse for, der er udtømmende og er skrevet på baggrund af et vidneansvar for de implicerede politikere og embedsmænd. Derfor vil denne undersøgelse blive fastholdt og gennemført, når der kommer et nyt flertal i Folketinget.

Det er den mest uansvarlige, mest tåbelige og forkerte beslutning i nyere tid i dansk udenrigspolitik, der er tale om, og det var et tragisk brud på det ønske, vi alle sammen fra tid til anden udtrykker, om så vidt muligt kun at have én udenrigspolitik i kongeriget at basere den type af risikofyldte, dramatiske beslutninger på – nemlig brede flertal.

Vi har brug for at få undersøgt, hvorfor det var så magtpåliggende for statsministeren og regeringen at bryde den brede enighed, deltage i den her koalition, deltage i den med falske begrundelser og i strid med den allerstørste del af verdenssamfundets opfattelse af, hvordan konflikten skulle løses.

Kl. 19:52

Formanden:

Tak til hr. Mogens Lykketoft. Så er det i ordfører-rækken hr. Søren Espersen.